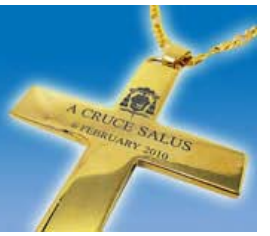

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 3 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้าปี C

(วันที่ 16 ธันวาคม ค.ศ. 2012)

พี่น้องที่รักวันนี้พระศาสนจักรเชิญชวนเราให้ชื่นชมยินดีในพระเจ้าทุกเวลา อันที่จริง ความชื่นชมยินดีเป็นความรู้สึกพื้นฐานที่คริสตชนทุกคนพึงมี ความรู้สึกนี้เกิดจากการมีส่วนร่วมในความยินดีและสันติสุขที่พระเยซูเจ้านำมาให้มนุษย์ทุกคนบนโลกนี้แต่น่าเสียดายที่คริสตชนหลายคนยังไม่ได้สัมผัสกับความรู้สึกนี้อย่างแท้จริง คาร์ล มาร์กซ มองศาสนาเป็นเหมือนยาฝิ่นที่มอมเมาประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนยากจน ท่านคิดว่าศาสนาเป็นเครื่องมืออันหนึ่งที่คนรวยใช้ครอบงำคนยากจนเพื่อให้ยอมรับความทุกข์ยากลำบากและความมอยุติธรรมในโลกนี้โดยหวังว่าจะพบสิ่งที่ดีกว่าในโลกหน้า ความคิดนี้ถือว่าผิดสำหรับเราคริสตชนเพราะพระเยซูเจ้าเสด็จมาในโลกนี้เพื่อนำความยินดี เสรีภาพ และสันติสุขมาสู่มวลมนุษย์ไม่เพียงในอนาคตกาลเท่านั้น แต่ในเวลาปัจจุบันด้วย ไม่มีใครมีเสรีภาพเท่ากับผู้ที่ติดตามพระเยซูเจ้า เราเป็นคริสตชนไม่ใช่เพราะเราจำเป็นต้องเป็น แต่เพราะไม่มีการเป็นอย่างอื่นที่ดีเท่ากับการเป็นคริสตชนอีกแล้ว เราคงจำได้เมื่อพระเยซูเจ้าทรงถามบรรดาศิษย์ของพระองค์ว่าพวกท่านไม่ละทิ้งพระองค์เหมือนกับคนอื่นหรือ? นักบุญเบโตรุสตอบว่า **“พระเจ้าข้า พวกเราจะไปหาใครเล่า พระองค์มีพระวาจาแห่งชีวิตนิรันดร์”** (ยน 7:68) ดังนั้น ไม่มีใครที่ยิ่งใหญ่และคู่ควรที่เราจะติดตามเท่ากับพระบุตรของพระเจ้าผู้หนึ่งอีกแล้ว การเป็นคริสตชนจึงถือว่าเป็นเรื่องที่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่ง

ใครก็ตามที่เป็นคริสตชนแล้วยังรู้สึกเศร้าใจถือว่าแปลกแต่ไม่ได้หมายความว่าชีวิตคริสตชนเป็นชีวิตที่ปราศจากความทุกข์ยากลำบาก ความเจ็บป่วย ความผิดหวัง ความล้มเหลวและการสูญเสียเหมือนชีวิตของคนทั่วไป อันที่จริง สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ทุกคนอยู่แล้ว เพียงแต่เราจะมองพวกมันอย่างไรเท่านั้นเอง ถ้าเรามองพวกมันเป็นการลงโทษสำหรับความผิดพลาดของเราหรือของคนอื่นเท่านั้น ซึ่งหลายครั้งเป็นความจริง เราคงต้องพบกับความเคັาโศกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ถ้าเรามองพวกมันอย่างลึกซึ้งด้วยสายตาแห่งความเชื่อ เราจะพบว่าทุกสิ่งที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของเรามีคุณค่าและมีความหมายในตัวมันเอง พวกมันเป็นบางสิ่งที่จะช่วยให้เข้มแข็งและเติบโตเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น จำไว้เสมอว่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้นแม้ว่าจะเลวร้ายขนาดไหนย่อมมีด้านบวกเสมอ จงพยายามมองให้เห็นฝัพระหัตถ์ของพระเจ้าในทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของเรา แล้วเราจะพบความหมายที่แท้จริงของพวกมัน และผลที่ตามก็คือความชื่นชมยินดีและสันติสุขที่แท้จริงจะเกิดขึ้น

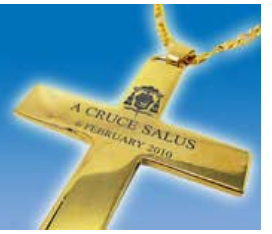
ภายในจิตใจของเรา ซึ่งเป็นสิ่งที่พระเยซูเจ้าเคยบอกเราว่า เมื่อเรามีสิ่งเหล่านี้แล้ว จะไม่มีใครสามารถเอาพวกมันไปจากเราได้

ในพระวรสารวันนี้ขณะที่นักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างกำลังเทศน์สอนที่ริมฝั่งแม่น้ำจอร์แดน ท่านได้ประกาศถึงการเสด็จมาของพระเยซูเจ้า พระเมสสิยาห์ที่ชาวอิสราเอลเฝ้ารอคอยเป็นเวลานานแสนนาน หลังจากที่ได้ฟังข่าวดีเรื่องนี้ ผู้ฟังบางกลุ่มจึงถามท่านว่า “ท่านอาจารย์ พวกเราจะต้องทำสิ่งใด” (ลก 3:12) อันที่จริง คำถามนี้ควรเป็นคำถามที่เราแต่ละคนถามตนเองขณะที่กำลังเตรียมตัวต้อนรับพระเยซูเจ้าผู้ซึ่งจะเสด็จมาหาเราในวันคริสต์มาสที่จะถึงนี้ มีบุคคลสามกลุ่มที่มาฟังการเทศน์สอนของนักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างในวันนั้น กล่าวคือ ประชาชน คนเก็บภาษี และทหาร ซึ่งท่านได้ตอบคำถามแต่ละกลุ่มตามแนวทางในการดำเนินชีวิตของพวกเขา เมื่อได้ฟังการเทศน์สอนและคำตอบอันหลักแหลมของท่านแล้ว ประชาชนเริ่มคิดว่าท่านอาจเป็นพระเมสสิยาห์ที่พวกเขา กำลังรอคอยก็เป็นได้ อย่างไรก็ตาม ท่านไม่ได้ฉวยโอกาสที่พวกเขา กำลังศรัทธาในตัวท่านอ้างว่าตนเองเป็นพระเมสสิยาห์ เพราะจริงๆ แล้วท่านไม่ได้เป็นเช่นนั้น ท่านบอกพวกเขาตามตรงว่าท่านไม่ได้เป็นบุคคลที่พวกเขา คิด พระเมสสิยาห์ตัวจริงซึ่งจะเสด็จมานั้นยิ่งใหญ่มากกว่าท่านมากจนกระทั่งท่านไม่เหมาะสมที่จะแก้สายรองทำให้พระองค์ ซึ่งปรกติแล้วเป็นหน้าที่ของพวกเขาในสมัยนั้น ท่านทำพิธีล้างด้วยน้ำเท่านั้น แต่พระเมสสิยาห์จะทำพิธีล้างด้วย “พระจิตเจ้าและด้วยไฟ” (ลก 3:16) ไฟที่วุ่นนี้จะทำให้สิ่งที่ดีบริสุทธิ์ขึ้นและทำลายล้างสิ่งที่ไม่ดีให้ออกไป ที่นี้ไฟจึงเป็นเครื่องหมายของอำนาจและการประทับอยู่ของพระเจ้า

พอคิดว่าในฐานะคริสตชนคนหนึ่งเรามีบทบาทที่ไม่แตกต่างจากบทบาทของนักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้าง ในพระวรสารวันนี้เท่าใดนัก ทั้งนี้เพราะว่าเราทุกคน ไม่ว่าจะเป็นครุฑาหรือพระสงฆ์นักบวช ต่างก็มีหน้าที่ทำให้ประชาชนคนอื่นกลับใจ นำพวกเขาให้มาสัมผัสความรักและความเมตตากรุณาของพระเจ้า พระบิดาผู้ทรงพระทัยดี นำพวกเขาให้เข้ามาหาและรู้จักพระเยซูเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของและพระผู้ไถ่แต่เพียงพระองค์เดียวของพวกเขา และนำความชื่นชมยินดีและสันติสุขที่แท้จริงมาสู่ชีวิตของพวกเขาได้ตามมารดาที่มีบทบาทสำคัญอันนี้ นั่นคือ พวกท่านต้องอบรมเลี้ยงดูบุตรธิดาของพวกท่านให้มีจิตตารมณ์และมุมมองชีวิตแบบคริสตชน จำไว้เสมอว่าครอบครัวคริสตชนที่ดีเป็นครอบครัวที่มีความชื่นชมยินดีที่แท้จริง บ้านควรเป็นสถานที่ที่สมาชิกทุกคนสามารถพบความสุขและความชื่นชมยินดี เป็นสถานที่ที่ทุกคนอยากจะกลับมาเมื่อจากไปแล้ว ครูบาอาจารย์ก็มีบทบาทเหมือนบทบาทของนักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างเช่นกัน ครูคาทอลิกควรทำตัวให้เป็นคาทอลิกที่ดีท่ามกลางลูกศิษย์ของตนเอง คำพูดและการกระทำของพวกท่านต้องสะท้อนให้พวกเขาเห็นถึงความรักและสันติสุขของพระเยซู

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

เจ้า พวกท่านต้องสามารถนำลูกศิษย์ให้มาสัมผัสกับความรักของพระเจ้าที่แสดงออกมาผ่านทางพระเยซูเจ้าให้ได้

พี่น้องที่รัก ไม่ว่าเราจะเป็นใครก็ตาม สิ่งที่สำคัญที่สุดคือเราต้องตระหนักอยู่เสมอว่าเราทุกคนเป็นเครื่องมือของพระเจ้า เราต้องไม่พยายามบังคับคนอื่นให้ทำอย่างที่เราทำ หรือเชื่ออย่างที่เราเชื่อ สิ่งที่เราควรทำคือนำคนอื่นเข้ามาหาพระเยซูเจ้าเพื่อว่าพวกเขาจะได้รู้จักพระองค์ด้วยตัวเองในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นพระผู้ไถ่ องค์พระผู้เป็นเจ้า พี่ และเพื่อนของพวกเขา เมื่อนำพวกเขาเข้ามาหาพระองค์แล้ว ปล่อยให้พระองค์ทำงานในตัวพวกเขา แต่เราต้องไม่ลืมว่าพระองค์ทรงต้องการความร่วมมือจากเราและทรงปรารถนาทำงานผ่านทางเราแต่ละคนผู้ซึ่งเป็นศิษย์ของพระองค์ พ่อกคิดว่านี่แหละคือรูปแบบและความหมายของการประกาศข่าวดีหรือการนำพระวรสารไปสู่คนอื่น **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**